[Skræppenborg-Nielsen.]
det er beklageligt, og jeg gad nok vide, hvad arbejdstilsynet ville sige på en fabrik, hvis de opdagede noget, der var galt, og vedkommende fabriksleder så ikke ændrede det; mon man også dér ville tage de samme store økonomiske hensyn, som den højtærede justitsminister åbenbart ønsker at tage her?

Justitsministeren *(K. Axel Nielsen):* Jeg må beklage, at det ærede medlem ikke var tilfreds med min besvarelse, men påstår, at jeg skulle have den opfattelse, at der skal brændes mange flere endnu, inden jeg skrider ind.

Det er ikke min opfattelse. Hvis der var en mulighed for at begrænse antallet af disse brande og man klart kunne sige: dér er årsagen til, at færdselsbrændte lider den skæbne, de lider, så var jeg parat til at tage et initiativ, men der findes jo ikke nogen klar analyse. Det har jeg lige redegjort for, og det ærede medlem har ikke påvist, hvordan man skal gribe ind for at afværge den katastrofe, der sker i disse tilfælde. Hvis det ærede medlem kunne komme med et råd, ville jeg da tage det under overvejelse. Det ærede medlem vil nok ikke tilråde mig at forbyde anvendelsen af samtlige folkevogne her i kongeriget Danmark. Det skridt turde jeg i hvert fald ikke tage.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Arne Larsen* til justitsministeren:

„Hvilke foranstaltninger agter ministeren at træffe for at forhindre den overhåndtagende kriminelle udnyttelse af bolignøden?"

Arne Larsen: Baggrunden for mit spørgsmål til den højtærede justitsminister er, at der er voksende uro i offentligheden først og fremmest blandt de boligsøgende, hos lejerne og i lejerorganisationerne, hvor man har fingeren på pulsen, fordi de gennem deres medlemmer holdes underrettet om den stigende spekulation i bolignøden, om den lovlige og ulovlige spekulation med udslidte ejendomme og grove udnyttelse af husvilde og boligsøgende. Den voksende uro er blandt andet fremkaldt af de i pressen gennem det sidste halve års tid fremkomne afsløringer af bolighajer og kriminelle spekulanter, afsløringer, som man ikke forstår myndighederne ikke selv for længst er fremkommet med.

Straks efter at de første afsløringer var kommet frem, tog lejerorganisationerne initiativet til at få en kulegravning iværksat. Dette skete ved en henvendelse til justitsministeren med begæring om at få nedsat en hurtigt arbejdende kommission til undersøgelse af boligsvindlernes transaktioner. Den første henvendelse til justitsministeren kom fra Danmarks Lejerforbund den 18. juni. Det hed her — og jeg beder om tilladelse til et par citater fra forbundets skrivelse —:

„På baggrund af den sidste tids udvikling skal vi anmode justitsministeren om at foranledige en undersøgelse af hele denne form for spekulation, idet vi er overbevist om, at en stor del af transaktionerne er af kriminel art."

I henvendelsen gennemgås derefter en række eksempler på den kriminelle udnyttelse af bolignødsofre, og man siger så:

„Vi mener, at der på baggrund af den sidste tids oplysninger bør iværksættes en koordineret efterforskning med kriminalpolitiets bistand i samarbejde med skattepolitiet, boligudvalg, huslejenævn og kommunale myndigheder."

Til slut i denne henvendelse står der:

„Danmarks Lejerforbund har med undren måttet konstatere, at uanset dagspressens, radioens og fjernsynets afsløringer er lang tid hengået, uden at der er foretaget noget effektivt for at komme denne samfundsskadelige spekulation til livs."

Siden da er der kommet nye og endnu mere graverende afsløringer frem i pressen, ligesom lejerorganisationerne har bidraget med nyt materiale, der påviser overgrebene mod de boligsøgende. Den højtærede justitsminister har endnu ikke bebudet, om der bliver iværksat ekstraordinære foranstaltninger for at komme kliken af udnyttere og deres håndlangere til livs.

Afsløringerne i pressen har tydeligt vist, at der sidder en klike såkaldte „sorte finansfolk" enten her i landet eller i udlandet som bagmænd for en del af spekulationen med beboelsesejendomme. Man har mere